

[I. A. Hansen.]

— der kan ikke i denne Forbindelse være Tale om en Skinmodstand; nej, afværge og modstaa saadanne Krænkelser: Hvor længe? Indtil Nationernes Forbund kan komme i Funktion og afværge den Krig, som maatte true.

Jeg har nylig set i en socialdemokratisk Avis, at den Tankegang, som ofte er gjort gældende fra vor Side: at det er en Opgave for dansk Forsvar at tage det første Stød, værne Neutraliteten mod Angreb, indtil interesserede Magter — det vil i denne Forbindelse sige Folkeforbundets Magter — kan komme til Hjælp, er blevet stemplet som unneutral; det var, sagde vedkommende Blad, gammeldags Alliancepolitik. Nu vedkender den højtærede Statsminister sig altsaa denne Tankegang, det fremgaar jo af de Linier, jeg citerede: Vi skal afværge saadanne Angreb, indtil der kan komme Hjælp fra Folkeforbundet. Jeg understreger, at der er en Kløft mellem den højtærede Statsministers Udtalelser her om Danmarks Pligter og den højtærede Forsvarsministers kategoriske Fornægtelse af enhver Pligt. Jeg forudser, at den højtærede Statsminister her vil indvende: Ja, men jeg talte kun om Angreb fra Stormagterne — det var jo den Indvending, den højtærede Statsminister gjorde for nogle Dage siden overfor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som var inde paa dette. Men maa jeg spørge: Hvad tænker den højtærede Statsminister paa, naar han taler om at afværge Besættelse af dansk Omraade og fortsætte Modstanden, indtil Nationernes Forbund kan tage Affære? Tænker han i den Forbindelse paa smaa Stater? Forestiller han sig, at det er Flaader fra mindre Stater, der optræder i danske Farvande under en saadan Situation, og som tænker paa Besættelse af danske Omraader? Naturligvis tænker han sig ikke dette. Disse Handlinger kan kun tænkes i Forbindelse med indbyrdes krigende Stormagter, som har Interesse af at sikre sig dansk Territorium i Kampen mod en Modstander.

Men endnu mere uforbeholdent og ubegrænset udtaler den højtærede Statsminister sig til en anden dansk Interviewer, som besøgte ham i Genève, nemlig Redaktør Blædel ved „Nationaltidende“. Dette Interview blev i sin Tid offentliggjort med Tilføjeelse af, at det i Forvejen var godkendt af Statsministeren. Og Statsministeren har da ogsaa talt to Gange her i Tinget og omtalt det uden at tage Afstand fra en Linie i dette Interview; det maa altsaa antages, at det fuldt ud dækker Statsministerens Opfattelse, og at det har været

ham magtpaaliggende at faa sagt netop disse Ord paa en Tid, da Danmarks Forsvarsberedskab beskæftigede Opmærksomheden baade her i Landet og i Udlandet. Den højtærede Statsminister modtager altsaa Redaktør Blædel i Genève, og Redaktøren stiller ham et Spørgsmaal. Han siger: Henvisningen til vore Forpligtelser i Hensyn til Haagerkonventionen indeholder dog ogsaa, at Danmark vil forsøge at afværge Neutralitetsbrud fra fjendtlige Flaadeafdelingers Side? Dertil er det, Statsministeren svarer: Ja, naturligvis vil vi forsøge at afværge en neutralitetsbrydende Flaades Besættelse af Landet. Her er der ikke taget noget Forbehold med Hensyn til en eventuel Angrebsstyrke, her er der ikke Tale om en ringe Styrke, det ligger ogsaa i Sagens Natur, at en Besættelse af Landet ikke vil blive forsøgt med nogen ganske ringe Styrke, et Par Skibe og en Haandfuld Mænd. Interviewerens Spørgsmaal gælder da ogsaa, hvad Danmark vil gøre overfor Neutralitetsbrud fra fjendtlige Flaadeafdelingers Side — fra fjendtlige Flaadeafdelingens Side. Det er heroverfor, at den højtærede Statsminister siger: Naturligvis vil vi forsøge at afværge en neutralitetsbrydende Flaades Besættelse af Landet — *naturligvis*, siger den højtærede Statsminister. Dette er, som det ogsaa blev understreget under Finanslovbehandlingen, en meget vidtrækkende Udtalelse. Gennem den bryder den højtærede Statsminister fuldkommen med sin Forsvarsministers Talemaader om, at vi ikke har noget at gøre i Store Bælt, og at det er sindssygt, at vi vil forsøge at forsvare vor Neutralitet, naar det drejer sig om andet end tilfældige og uforsætlige Krænkelser. En Flaades Besættelse af Landet kan dog vel ikke falde ind under tilfældige og uforsætlige Handlinger. En Besættelse af fremmed Land er dog ikke noget, man foretager sig af Vanvare eller i Distraction, nej, det forudsætter i høj Grad et Forsæt. Det er en Handling, som naturligvis kun kan tænkes forsøgt af en Stormagt efter modent Overlæg. Men alligevel siger Statsministeren: *Naturligvis* vil vi forsøge at afværge en saadan Handling. Ja, jeg ser ikke rettere end, at dermed har den højtærede Statsminister vedkendt sig Forsvarspligten og Forsvarsvillien i dens fulde Omfang og i dens fulde Alvor.

Nu hørte jeg nok den højtærede Statsminister under Finanslovdebatten sige, da disse Ting blev bragt frem: Ja, men det er jo ikke andet end, hvad jeg altid har ment, og hvad jeg har sagt for 14 Aar siden i en Tale i Vendsyssel. Og det er fuldkommen